

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת מטות - מסעי

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

הצלחת חיילי הצבא

בפרשתינו מספרת התורה על מצות הבורא לצאת ולהלחם במדינים, ואז על פי הוראת משה "וימסרו מאלפי ישראל אלף למטה שנים עשר אלף חלוצי צבא" (פרק לא' פס' ה).

באותה מלחמה נחלו ישראל הצלחה גדולה והרגו כל זכר במדין ואת רכושם בזזו. אך הדבר המופלא ביותר שבמלחמה זו הוא, שכאשר מנו את ראשיהם של הלוחמים, נמצא ששבו כולם מן המלחמה בריאים ושלמים ולא נפקד מהם איש (ראה פס' מט).

ובודאי זהו פלא גדול, שהרי לפי דרכו של עולם כשנלחמים שני צבאות אלו באלו, נופלים חללים גם בצד הצבא המנצח, וכמו שנאמר: "כי כָּזָה וְכָזָה תֹאכַל הַחֶרֶב" (שמואל-ב יא, כה), ואילו במלחמה זו ארע לישראל נס נפלא ששבו כולם בשלום מן המלחמה ולא נפקד מהם איש.

כדי להבין מפני מה זכו לכך, עלינו להקדים את הנאמר בתחילת הענין: "וידבר משה אל העם לאמור החלצו מאתכם אנשים לצבא... אלף למטה אלף למטה לכל מטות ישראל תשלחו לצבא" (פס' ג-ד).

לפי הנאמר בהמשך (ראה פס' ה) אנו רואים שמכל שבט מישראל יצאו למלחמה אלף לוחמים, וסך כולם היה שנים עשר אלף. אם כן, מדוע כפל משה בלשונו ואמר: "אלף למטה" פעמיים?

אך הביאור לכך הוא (ראה תנחומא מטות אות ג): משה רבנו התכוון שכנגד כל אלף לוחמים היוצאים לשדה הקרב, יהיו אלף מישראל היושבים ועוסקים בתורה ובתפילה כל שעות היום להצלחתם, וזכות התורה תגן בעדם מכל פגע. וזהו: "אלף למטה אלף למטה" - אלף לוחמים, וכנגדם אלף לומדי תורה.

מעתה מובן היטב מפני מה זכו עם ישראל להצלחה כה מופלאה במלחמתם, להכות בשונאיהם מכה רבה ולחזור בשלום לביתם ללא כל פגע, כיון שכל חייל במלחמה לא סמך על כח זרועו, אלא על זכותו של אותו בן תורה יקר היושב במחנה ועוסק בתורה ובתפילה בקדושה גדולה להצלחתו ושמירתו, ובכך עמדה זכות התורה הקדושה לכל החיילים, והגינה עליהם מכל פגע. וכן אמר דוד המלך ע"ה "עומדות היו רגלינו בשעריך ירושלים" (תהלים קכב, ב) ופירשו חז"ל (מכות י, א) - מי גרם לרגלינו שיעמדו במלחמה? שערי ירושלים שהיו עוסקים בתורה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

תשובה בדרך הנכונה

אצל כל אדם יש זמנים שיש לו בהם קצת התלהבות - לא כדאי לעשות דברים מתוך התלהבות זו, כי אם נשים לב נראה שבעלי תשובה בתחילת דרכם הם מצויינים, אין כמוהם בעולם, הם רצים לדבר מצוה, תפילה בציבור, הם ממעטים בשינה, סוגרים את העיניים, תפילה מתוך דביקות וכדומה, לאחר שנה שנתיים, פתאום מתחילים לעבור עליהם כל מיני גלים, עד שהם נעשים יותר קשים ממה שהיו, למה המצב הוא כזה? כי החזרה בתשובה שלהם לא היתה מתוך שכל, אלא היא באה מתוך התפעלות מדבריו של איזה מרצה מדהים שהוכיח להם שיש אלקים ושיש חיים לאחר המוות, לכן התשובה שלהם היתה מאד ארעית, עובר חודש חודשיים שלושה - ההתלהבות דועכת אצלם, והם מתחילים לחוש שקשה להם לעמוד במטלות הרבות שקיבלו על עצמם. תשובה פירושו של דבר - לעבוד עם שיקול דעת, תשובת המשקל, לאט לאט, לא לבלוע הרבה, זה מסוכן, בסופו של דבר אפשר להקיא את הכל. לילד קטן נותנים לאכול עם בקבוק שיש בו נקב קטן, למרות שהוא מתאמץ מאד, כדי שהאוכל יזרום יותר מהר, אבל אם היו נותנים לו לאכול עם בקבוק שיש בו נקב גדול הוא היה יכול להיחנק.

עכ"פ הנקודה היא לאט לאט, אף פעם אל תיקח עליך מטלות שהם בגדר לשבור את הגב, אם תשבור את הגב לא תוכל להמשיך לעבוד!

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
21:03	ר"ת 20:09	19:19	ירושלים
21:00	ר"ת 20:07	19:17	תל אביב
21:03	ר"ת 20:10	19:20	חיפה
21:00	ר"ת 20:08	19:18	באר שבע

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

בלי לחפף

ברוך ה' זכיתי להתחתן עם אשתי בחתונה שמחה ויצאנו לחיים מאושרים ושמחים, אחרי ארבע שנות נישואין שבהם לא זכינו להיפקד בילדים הגעתי למורינו הרב יורם אברג'ל לבקש ממנו ברכה שנזכה לפרי בטן בקלות ובמהירות ללא עוד עיכובים, אחרי העמידה בתור הארוך הגעתי למורינו הרב שקיבל אותי בחום ובאהבה ובקשתי ממנו שיברך אותי ואת אשתי לבן זכר.

הרב שמע את דברי ואמר לי באלו המילים: (אני מצטט) "תשמרו טהרת המשפחה בלי לחפף אבל בלי לחפף, שנה הבאה בתאריך הזה תחזיקו בן זכר בידיים".

אחרי שיצאתי מהרב מאושר מברכתו הלכתי מיד לתלמיד חכם אחד שילמד אותי הלכות טהרת המשפחה, כל הזמן זכרתי את המילים של הרב "בלי לחפף" ולמדנו אני ואשתי את ההלכות היטב והשתדלנו מאד מאד להקפיד על זה ללא פשרות, ו'בלי לחפף' כדברי הרב ובחסדי ה' יתברך ובזכות ברכתו ותפילותיו של מורינו הרב זכינו שמיד שחלפה לה שנה נולד לנו בן זכר בדיוק כמו שמורינו הרב הבטיח לנו!!!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

איסור קריאה לאור הנר

שאלה: האם גזירת חכמים שאמרו "לא יקרא לאור הנר", שייכת גם בזמן הזה, ולכך גם בזמן הזה אסור לקרא לאור הנר בשבת, או שמא בזמן הזה יש להקל?

תשובה: גם בזמן הזה אסור לקרא לאור הנר, כל שאין שם מנורות חשמל המאירות זולתי הנרות עצמם, אולם אם יש תאורה פלורוסנטית ושאר מנורות חשמל המצויים בזמן הזה, אין שום חשש במה שגם נרות שבת דולקים ומאירים שם, שהרי לא לאורם הוא קורא אלא לאור החשמל המאיר

שאלה: האם מותר לקרא לאור נר של שעה?

תשובה: אחד שרצה לקרא לבדו לאור הנר, נחלקו רבותינו הפוסקים אם מותר לו לקרא בשבת קודש לאור נר שעה, ודעת רבים מרבותינו הפוסקים ועל צבאם מרן השלחן ערוך, שיש להחמיר גם בנר של שעה שמא ימחוט הפתילה לתקנה כראוי, אולם דעת כמה מרבותינו האחרונים להתיר לקרא לאור נר שעה, והמיקל בזה לצורך מצות לימוד תורה וכיוצא, יש לו על מה לסמוך, ומהיות טוב, נכון שיניח מערב שבת את נר השעה בצלוחית של זכוכית ויעשה קשר שונה לאות ולסימן בפתח הזכוכית כדי שיזכור שבת היום ולא יגע בנר.

שאלה: שניים שהיו קוראים יחד, האם מותר להם לקרא לאור הנר?

תשובה: שניים שהיו קוראים יחד רשאים לקרא לאור הנר, שבזה לא גזרו חכמים שמא יטה, משום שאם האחד יבוא להטות את הנר בטעות, הרי חבירו הסמוך לו יזכיר לו ששבת היום ולא יטה.

ודווקא כאשר שניהם לומדים עניין אחד, אזי מועיל להתיר ללמוד לאור הנר לבדו, אך אם כל אחד לומד עניין אחר, אין מועיל במה שיושבים יחד, שהואיל וכל אחד עסוק בלימודו שלו אינם משגיחים איש במעשה חבירו, ואם יבוא חבירו להטות לא ישים לב לעורר תשומת לבו ששבת היום.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

"ואהבת לרעך כמוך"

עשרה רובלים היו בידי רבי זושא מאניפולי, הלך והניחם בתוך החומש בפרשת יתרו ליד הפסוק "לא תגנוב". הרגיש בדבר, אחד מבאי ביתו של רבי זושא, נתן עיניו בכסף הלך והוציא את הכסף מהחומש, לקח חמישה רובל לעצמו וחזר והניח חמישה רובל ליד הפסוק "ואהבת לרעך כמוך"...

כשניגש רבי זושא לקחת את הכסף חיפש במקום שהניח ולא מצא, הוסיף לחפש הלאה ומצא חמישה רובלים ליד הפסוק "ואהבת לרעך כמוך".

נענה ואמר: קודשים הם ישראל, ומה שפל הוא זושא... אם יש לזושא עשרה רובלים, לקחם כולם לעצמו, והיהודי הזה שבא סכום זה לידו נוטל רק חציו, וחציו השני מניח לזושא לקיים מצוות "ואהבת לרעך כמוך"

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

רבי מאיר מאפטא - כ"ה תמוז

תלמידו המובהק של החוזה מלובלין שהעיד עליו "שלא שוכח מפחד ה' אפילו לרגע". רבו של ה'תפארת שלמה' וחיידושי הרי"מ. חיבר ספר הנקרא 'אור השמיים' על התורה בדרך הפרד"ס. רבי מאיר מאפטא אמר שימי בין המצרים הם ימים קדושים ומסוגלים מאוד לתשובה שלימה ולפרנסה ברווח.

רבי מאיר סיפר פעם אחת לתלמידיו: פעם הייתי בפשיסחא אצל היהודי הקדוש, וכשרציתי לחזור הביתה נכנסתי לקבל מהרבי ברכת פרידה. הרבי אמר לי: "דע לך, כשאדם מישראל אומר 'שמע ישראל' בכל כוחו פעם אחת כבר מתיימש ממנו ה'בעל דבר', כי יודע לבטח שלא יוכל בשום אופן להדיחו מעבודת הבורא ברוך הוא, אבל מה הוא כן עושה? הוא נותן לו מדריגות גבוהות, ועל ידי זה הוא יכול אחר כך להשיגו במצודת הגאווה ולעשות עמו כרצונו. מה יעשה אפוא איש חכם כדי להינצל מפח יקוש זה? ילך ליער ויצעק להקב"ה ללא הפוגה ולא יזוז ממקומו עד שיטלו ממנו את כל המדרגות" - גמר הרבי את דבריו ופטרני לשלום.

בדרך חזרה לביתי חשבת וחקרתי כל הדרך למה ירמזון מליו, למה ועל מה אמר לי דברים כאלה. כעבור זמן מה, בקומי בבוקר יצאתי החוצה והרגשתי פתאום שאני מבין את ציפצוף העוף, את מה שהחמור נוער, מה הבהמה צועקת ומה כל הברואים מדברים זה לזה, תמהתי מאין פתאום באה לי ידיעה כזאת ואז נזכרתי בדברי היהודי הקדוש והבנתי שכל זה הוא מעשה ה'בעל דבר' להוסיף לי מדריגות בכדי להכשילני, ובאותו מעמד לא זזתי משם עד שלקחו ממני חזרה את כל המדרגות.

נקודה בפרשה

נקודה למחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

קדושת המחשבה

"וַיִּקְרְבוּ אֶל מֹשֶׁה הַפְּקָדִים אֲשֶׁר לְאַלְפֵי הַצֹּבָא שְׂרֵי הָאֲלָפִים וְשְׂרֵי הַמַּאוֹת: וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה עֲבָדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת רֹאשׁ אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בְּיַדְנוּ וְלֹא נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ: וַנִּקְרַב אֶת קֶרְפֶּן ה' אִישׁ אֲשֶׁר מֵצָא כְּלִי זָהָב אֲצַעְדָּה וְצִמִּיד טִבְעַת עֲגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל נַפְשֵׁיתֵינוּ לִפְנֵי ה' " (במדבר לא, מח - נ)

שמעתי מאבא עטרת ראשינו הרב יורם מיכאל אברג'ל, שאותם החיילים של עם ישראל היו כולם קדושים וטהורים, והיו רחוקים מאוד מעבירות. ואמרו חכמינו הקדושים, שהייתה דרכם של הגויים הרשעים בזמן מלחמה להוציא את בנותיהם למלחמה בצורה של הפקרות וטומאה, כדי לשבור את רוח הקרב של החיילים, ובמקום שיתעסקו במלחמה יתעסקו בשטויות, וכך יתגברו עליהם וינצחו אותם. אולם החיילים של עם ישראל היו כל כך קדושים וטהורים, שלא נגעו בזבל הזה, וכשראו את בנות מואב ומדיין בצורה המגעילה הזו, היו יורקים בריצפה, והיו הורגים אותם מיד, ולאחמ"כ כשהיו צריכים לעבור לקחת את כל התכשיטים מעל הגויים ההרוגים, היה הגוף שלהם כבר מעלה ריח נורא של ריקבון, תוך כמה שעות אחדות, והיה חייל אחד עובר עם דלי של זפת רותח, וצובע את הפנים של אותם גויות טמאות בזפת רותח, כדי שיוכלו לקחת את התכשיטים מהם בלי שום הרהור של טומאה.

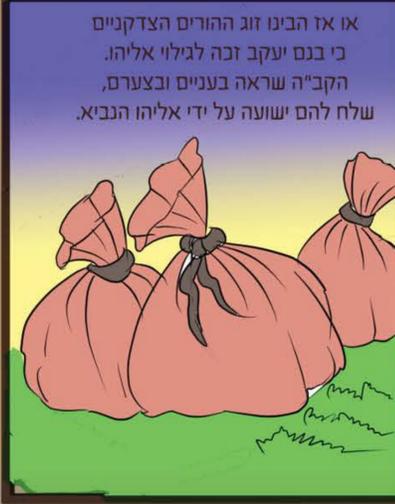
ולמרות כל הקדושה העצומה של עם ישראל, אותם חיילים צדיקים באו להקריב קרבן לכפר על עצמם. ולכן משה רבינו ואלעזר הכהן נבהלו מזה, אמרו להם משה רבינו ואלעזר הכהן, וכי ח"ו ושלוש יש מצב שעשיתם חטאים במלחמה? השיבו להם החיילים הצדיקים הללו, ח"ו לא עשינו שום חטא, והראייה לכך, שיצאנו שנים עשר אלף חיילים, וחזרנו שנים עשר אלף חיילים, וברוך ה' לא נפקד ממנו איש. אמר להם משה רבינו אם לא חטאתם, מדוע אתם רוצים להקריב קרבן? השיבו עם ישראל ואמרו, אם מידי חטא יצאנו, מידי הרהור לא יצאנו, כלומר לא חטאנו ח"ו בשום מעשה של איסור, אבל בכל זאת היו לנו כל מיני הרהורים לא טובים בלי שנרצה, וגם על אותם הרהורים אנחנו רוצים להביא קרבן, כדי לזכות להיות שלמים לפני ה'. ומכאן אנו למדים כמה חשוב להתאמץ על קדושת המחשבה שלא לחשוב בדברים לא טובים ולא טהורים. ושמעתי מאבא שאמר בשם מרן הבן איש חי "ועל ידי קדושת המחשבה, יזכה האדם להשראת שכינה במוחו".

הוא התנא. רבי יעקב

פרק 4.
גילוי אליהו

קובץ סיפורי מופת על הקדוש האלוקי רבי יעקב אבוחצירא

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברג'ל

פניני השבוע

אדם שנותן צדקה בלב שמח למקום של תורה אמיתי זוכה שהיא שומרת עליו ומלווה אותו בזה ובבא.

העלון מוקדש :
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לרפואת גבריאל בן מלכה הי"ו
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יודם אברג'ל
יום א' תש"ע

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000